

II. Zdroje japonské kulturní identity

しまぐにこんじょう

- 島国根性 „ostrovní komplex“

おもて

うら

さんよう

さんいん

- 表 („líc“) vs. 裏 („rub“) 山陽 („slunná strana hor“) vs. 山陰 („stinná strana hor“)

ほつかいどう

とうほく

かんとう

ちゅうぶ

- 9 regionů: 北海道 (Hokkaidó) 東北 (Tóhoku) 関東 (Kantó) 中部 (Čúbu)

きんき

ちゅうごく

しこく

きゅうしゅう

おきなわ

- 近畿 (Kinki) 中國 (Čúgoku) 四国 (Šikoku) 九州 (Kjúšú) 沖縄 (Okinawa)

とどうふけん

- 都道府県 *To-dó-fu-ken* – správní členění (prefektury – 47...)

- Početná populace (cca 123 mil.), vysoká hustota zalidnění (338/km²)

- Dějiny 歷史 (éry 年号)

こだい

- 古代 starověk (včetně „klasického“ období 古典)

ちゅうせい

- 中世 středověk

きんせい

- 近世 předmoderní období

きんだい

- 近代 moderní období

げんだい

- 現代 současnost

げんざい

- 現在 současnost (přítomnost)

- Náboženství: vnitřní ideové zdroje vs. vnější ideové zdroje

しんとう

- 神道 *šintó* 神 *kami*

- Podle K. Janagity existují 2 formy

ぶつきょう

- 佛教 buddhismus

じゅきょう

- 儒教 konfucianismus

- Jiné (taoismus, křesťanství)

- Synkretismus v japonské kultuře